

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH (ATALANISTA)

Any 6.—Núm. 281.—Dissapte 23 de Desembre de 1905

LO QUE VOLEM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi a l'organisació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia's plecs y causas; volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir a la formació de l'exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forsova presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de l'Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897)

L'HOMÉ MODEL

M'admirat tot homé que, pera defensar las sevas opinions, no necessita molestar las del contrari, que s'apoya lo menys possible en axiomas, o en lo que ell té per axiomas, y que no's descompón, ni sisquera mostra la més petita contrarietat, devant d'affirmacions en absolut oposadas a las que ell més pugui venerar.

No cal citar exemples; religió, política, etz., etz., y una porció d'ideas, o d'affirmacions, petitas, ditas de passada, o grossas, si's sostenen o's presentan com tesis, axioma o dilema, són exemples que's poden comprobar a cada pas, en cada conversa y que sufreixen alte ació, aumentant o disminuint, segons l'estat dels individus, del medi ambient, de la capacitat dels contendents y fins de la capacitat dels oyents.

Jo he vist moltes vegadas cervells privilegiats, potser desitjós de l'aplauso del moment, o potser víctimas de las toxinas elaborades en la seva anterior digestió, perdrer materialment los estreps en una senzilla discussió y ferne argument Aquiles de cosas transitorias, febles, ràquicas y que els mateixos reconeixerán que ho són, quan les passi aquella excitació del moment que tan en ridícol los posa y que tan rebaixan la seva privilegiada intel·ligència.

Si en moments com aquests dits, sento la veu serena de la reflexió, la discreta y mesurada opinió de l'home lloure de tota irritabilitat, me giro vers ell y m'presento com model, y la pau, que he estat a punt de perdre abans, torna a mi refrescantme, disipant aquella pesant atmosfera, aquell ridícol medi ambient en lo que jo estava pròxim a mouren.

Hi ha moments a la vida en que's tan difícil ser lloure, ser ser, ser intel·ligent! La nostra bestialitat no' està més que lleugerament amagada sota una feblissima capa d'instrucció, y la més petita contra-ietat individual y l'encara més petita si es colectiva, fan que en un moment desaparegui aquella capa, aquell barnís, quedant-nú de tota vestidura, l'home primitiu, anti-diluvia, tolerab'e avuy solzament en un Musèu, bé fòssil o bé momificat. Sòrt que això dura un moment... quan sols un moment dura.

No sé perquè l'home tendeix a formar massa d'homes; no sé'l perquè d'això. No sé perquè cau l'home ab tanta facilitat en una sujecció com aquesta, que'l transporta, encara que sols sigui momentaniament, en una curta discussió, per exemple, a l'estat primitiu.

Oh! creyeu; tinc una veneació, una respectuosa y conscient veneració per l'home equilibrat que s'allunya de tota ocasió d'olvidar que'l seu treball, las seves lectures, los seus estudis, l'impideixen perdre la seva unitat y l'obligan a ésser respectuos ab tothom, per contraries

opinions, que senti a lo que més estími, a lo que més conegui, a lo que més domini.

Y l'home aixís, com dèu riure, quan veu ademans descompostos, quan sent paraules duras, entre combatents, entre polemistas que s'enverren de medi ambient o han elaborat toxinas en la en la seva digestió anterior y'n són víctimas! Com dèu riurer, y com dèu tenir llàstima als que amagan la bestialitat propria, sota una tan feblissima capa de barnís de cultura.

Mes, un home serè, tal com lo pinto, es un desgraciat, està enamorat de la llibertat, està enviranat per la llibertat, y'ls que'l coneixen lo tenen per un malvat o per un boig, perquè no sab irritarse, no sab bestialisar-se, y es per lo tant una nota discordant en tota polèmica, sigui de lo que vulgui; de religió, de política, etz., etz.

PERE MARTELL.

Lo Nadal catalá

Totas las festas tenen quelcom que las caracterisa d'una manera ben marcada; totas duen lo seu sagell personal, tots són agradosos y bellas, mes cap se singularisa d'una manera tan notable com la festa de Nadal.

Bé es cert que'l solemnizar lo naixement de Jesús a la terra significa la més hermosa de las diadas, lo més consolador del dia anyal.

Mes té encara una altra nota més sugestiva y es aquesta l'acoblatament de la família en aital diada. L'adagi catalá ho diu: «Per Nadal, cada ovelha al seu corral.» Y es aixís mateix; a l'atansarse'l Nadal que anyoràn richs y pobres y potser més los pobres que'l richs, afanyosos de la avuy tan extesa costum de donar las bonas festas escritas a tothom, la nota més clàssica, pera la familia, es cercar als pròxims de la mateixa, fills, germans o lo que sian, taula a nodrirse del típic gal, elementtan indispensable com los turrons, lo vi ranci y las neulas, pera que'l Nadal siga la festa més sincera de la família.

Què té, donchs, aquest solemne dia, que's fassí tan ansiada la reunio de la familia pera ben gosarlo o pera mellar fruirlo? La tradició, que es mare de totes las bonas coses y es sent principalment Catalunya un poble esclat del tradicionalisme catalá, es també sens dubte'l poble que ab més religiositat y estimul ha mantingut lo sagrat caliu de l'unió de la familia catalana com a precursor de una unió més geganta y forta; l'unió de tota la família nacional d'aquesta terra que espera un Nadal més gojós que no aquest pera invitirlo a la taula rodona de Catalunya, pera que s'hi asseguin tots los seus fills, a redós de nostra glòria bandera barrada, a l'ampar de son escut y presidits pel recor inesborrable de la seva història y la dels seus homes eminents. ¡Bon Nadal aquell! ¡Grandiós Nadal serà! que aquell dia's solemnisi! ¿Quan serà?

Avuy, aquest Nadal, lo contemplèm migrat y tristó. Ningú crida als fills al casal, perquè es mort lo pare; cap fill crida als germans, perquè no hi ha herència; cap fill invita als germans, puig que hi ha renyinas, no pels interessos, no, que tots los guardan ab prou orgull, no per qüestions de dignitat de la familia que tots la estiman com a propia. Són causes més internas, més fondas; se tracta de procediments, de sistemes, que no afectan si volieu a lo que desitjan pera'l casal ahont tots hi van neixer, mes la veritat es que els germans no

s'avenen prou bé y per més que'l casal se'n ressentí, los puntals no fan més que apuntalar sense sapiguer per això si tota la forsa està ben distribuïda, sense sapiguer a punt fixo cap a quin cantó convé la forsa.

Aquests Nadals, me fan l'efecte de una mare contemplant al bressol al seu fill malalt, sentint los gemecs o plors del seu fillet y no sapiguer què ferli, no tenint altre consol que las dolosas caricias d'uns petons humits pel plor que cara avall li raja y la criatureta sense altre amor que'l d'aquell besar maternal, sembla donar-se per consolat. Y la criatureta continua malaltona, sense ningú que li curi'l mal, sense ningú que li tengui'l mal, un mal de feridura al cor.

Aquests Nadals, me fan l'efecte de una família mal avinguda que al trobarse a taula en un dia com aquest, no pot ménys que anyorar als seus y doldre's de que no hi hagi medi de apartar llurs diferencies. Y no poden ménys uns ni altres, sentats en diferents taules y cases, que sentir la fredor dels solitaris, la fredor dels cors tristosos.

Aquests Nadals se'm figuraren lo Nadal dels pobrets captayres contemplant lo pas de las gernacions ab cara riallera y satisfeta, dirigintse a la casa payral, a solemnizar la diada y a estrenyer més fort lo llàs d'unió de la familia, a oir las novas que d'el fill de fòra, l'estudiant a l'Universitat, a oir las frases innocentonas y alegres dels nets, l'alegria més viventa de la llar, lo fill casat y la jove que ab tota la maynada han vindut a rejoyenir lo cor dels pobres avis que se'n van ja a la posta. Tot un poema de goig y llum; de pau y felicitat; y'ls pobres captayres, miran, pregan y són escoltats avuy que's Nadal y ell's se mostren contents, mes senten dins de l'ànima un viu desitj de familia, de personalitat, de reconeixement, dintre'l bull de la societat que aquesta no'ls pot donar perque... cosa molt fer la felicitat de tots.

Jo voldria veuler un Nadal magnànim, que tot sol m'he forjat en ma pena.

Voldria veuler un poble sencer solemnisantlo, sense necessitat d'invitarse los uns als altres (que pobles hi ha que ho han fet) aplegats tots, barrejats si voleu, d'una barreja armoniosa, que's confongueixin tants ideals com homes hi assistissin, no pera'l fet material d'empassar-se a una pobrissona bestioleta, víctima sempre dels nostres pahidores, sinó pera reformar la tradició catalana de que per Nadal tota ovella dèu d'esser al seu corral, es a dir, per Nadal tota idea en un garbal, y tot home al seu casal.

Homes catalans; vosaltres que sentiu y feu aquest moviment patriòtic catalá, que heu respectat y seguiréu respectant com sempre tot lo que de catalàs porti flaire, penseu dintre vostres cases, a l' hora del dinar an-siat, quan lo pobre gall rostit se vos presenta devant vostre, penseu en que la felicitat de tota familia en aital diada, es lo poguer tindrer a l'abrich de las alas dels pares a tots los seus fills que dignament vulgan ostentar aquest honorós nom; sols aixís la casa no perilla, sols aixís no'ls pot perdre la familia, puig que las branques se'ran aixís més llargues y las arrels molt més fondas. ¿Ahont es la casa dels pares? Mirèu, hi ha nn trós de terra benedicta que vos ha vist neixer que vos faria de pare. Dihau si'n són fills; si'n sou, a vosaltres vos es encomenada la tasca de trobarse y reunir-se. Fariau un Nadal complert, un Nadal que jo'l voldria veuler a Catalunya y en totes las nacions, un Nadal que serà, jo'n confio, jo l'espero ab lo cor obert.

BERNABÉ MARTÍ Y BOFARULL.

CONGRÉS INTERNACIONAL

DE LA

Llengua Catalana

La Llengua Catalana té una història glòria: en l'Edat Mitjana fou la llengua dels reys d'Aragó y de la seva ben ordenada cancelleria, y s'extingué triomfalment, ab lo vol de la ciència o per l'impuls de les armes, per les tres penínsules mediterràneas. Fou Llengua d'Estat a Sicília y a Atenas y en la cort magnífica d'Alfons V a Nàpols.

En ella parlaren, abans que en cap altra, los primers parlaments polítics d'Europa. En ella s'escrigueren les primeres lleys marítimes dels pobles mitgevals, y ella fou la primera llengua vulgar que serví pera las especulacions filosòficas. Es, donchs, llengua d'alta y antiga prosapia.

Parlada encara avuy per quatre milions d'homes, veu catalana, ab més o ménys diferencias dialectals, és la que's parla en las provincias de Barcelona, Tarragona, Girona, Lleida, Valencia, Alacant y Castelló de la Plana, a las Balears, al departament francès dels Pirineus Orientals y a la petita regió d'Algúer, a l'illa de Sardenya.

Hi ha, donchs, espanyols, francesos y italians que la parlan. Des de les cims aguts de las nostres montanyas fins a las capitals modernes, populoses y agitadas com Barcelona, en las illas d'endins la mar y en la llarga ribera de las nostres costas, homes de mar y de terra han continuat estimant aquesta llengua catalana, adhuc en los temps de la seva més gran decadència literaria.

En aquell període d'esmortiment que durà més de tres centurias, la llengua catalana va desapareixer gairebé de la vida pública en sa forma escrita. Los pobles que la parlaren vegueren llur conciencia torbada per aquells que'n feyan un pecat de parlar la llengua propria; valencians y mallorquins comensaren a dubtar de la santa unitat de la paraula nostra, y altres, més extraviats encara, cercaren en una fantàstica llengua liemosina la genealogia arbitraria del nostre idioma.

Lo renaixement del núcleu català, que començà essent econòmic, ha arribat a ésser integral, extenentse a totes las manifestacions artístiques, literàries, socials y científiques. Escriptors maravillosament dotats de geni y de l'instint de la rassa han sublimit la llengua del poble y l'han aixecada a las altas esferes de la literatura y del pensament. En poch més de mitj segle, y malgrat tots los obstacles oposats pels elements oficials, la llengua literaria ha resorgit ab vida esplendorosa, caminant ab èxit, a figurar entre las més cultivades de las seves germanes neo-llatines.

Cal, donchs, ara que la llengua catalana ha recobrat la seva dignitat literaria, que'n s'afanyem a estudiar la tècnica en la seva intima estructura. Es aquesta una necessitat espiritual nostra y un deute que temim ab la cultura universal.

Ab la vivor de las disputas y ab l'excitació de las controversias, nosaltres (encari que no hem deixat de tenir tècnichs y gramàtics molt respectable) hem perdut en gran part aquella tradició de mètode y disciplina científica que són avuy tan necessària pera'l bon profit dels estudis, y es para restaurarlos; que'n s'digim a tots los homes de bon voluntat, tant d'aquí com de's demés països, pera que vinguin a aportar-nos lo tresor de las llur experiències científiques.

Es a vosaltres, los estudiosos dels demés pobles peninsulars no catalans, a qui's dirigim primerament demanantvos que vinguèu a col·laborar ab nosaltres, catalans, en l'estudi d'aquesta llengua germana de las vostra. Y, després de vosaltres, y tant com a vosaltres, es als aciencats

de tot lo món a qui convidèn, pera que vinguin a la terra den Milà y den Bastero a retornarnos lo caudal científich que aquells homes ilustres los entregaren.

Congregats a Barcelona, los estudiosos de la llengua catalana apenadrán de sentirla viva en la boca del poble y coneixerán de passada la moderna literatura catalana, tant abundant y rica de sentit, y aquí podrán concertar també pera treballs colectius que siguin d'interès general pera'l estudis filològics. Obras importants dels nostres clàssichs antichs jeven ignoradas en las bibliotecas y arxius de la península y de l'extranger; manuscrits sovint mal catalogats com a provensals, o ab lo nom genèric d'espanyols, contenent textes inestimables de l'antiga literatura catalana.

Es d'un interès general, pera'l romanista, lo coneixement precis de la nostra llengua, tan moderna y tan antiga a la vegada; y es per això que no dubtem que han d'aprofitar aquesta ocasió que se'ls ofereix d'un Congrés, pera venir a ferne intima y personal coneixensa a casa nostra.

Els podrán aportarnos los datos nous de llurs estudis en forma d'una comunicació, o'l simple exemple de llur paraula metòdica y disciplinada. La bona llevor granarà, y tenim fe en que aquest Congrés ha de contribuir en molt a la restauració dels estudis filològics a Catalunya. En canvi, més sortits d'un llarg període de duras probas, mos mostrarem dignament lo que pot l'amor d'un poble que ha estimat la seva llengua, fentne una religió y un culte.

Lo Congrés s'ocuparà, donchs, del desenvolupament dels estudis filològics a Catalunya. Tractarà, ademés, de las qüestions històriques y literàries que ab la llengua estiguin relacionades, y pensara en proveir a la defensa y extensió d'aquesta nostra estimada llengua catalana. Se dividirà, en conseqüència, en quatre seccions: Filològica, Històrica, Literària y de Propaganda.

Los iniciadors del Congrés esperan que'l romanista en general, y sobre tot aquells qui tantas probas han donat ja d'amor a la nostra llengua, no deixaran d'acudirhi; als estudiosos hispànichs y estrangers los ofereixen la tradicional llealtat de la terra catalana; en ells confian, y en ells esperan, car la sort d'una de las més antigas y glòriosas llengües romàniques los ha forçosament d'esser cara.

Y als catalans tots, en general, los demanem l'ajuda llur sense distinció de classes ni categories. Cridem als aciencats pera que estudiïn, als allunyats pera que s'acostin, y als presents pera que'l assisteixin; y que aixís, tots aplegats, fassin un nou esforç pera la llengua y pera la patria. —Barcelona, Desembre 1905.—La Comissió tècnica: Antoni M. Alcover, A. Rubió y Lluch, J. Massó Torrents, J. Pijoán, J. Cases-Carbó.

1) Lo Congrés se posa sota l'alta protecció de l'Ajuntament y de la Diputació de Barcelona.

2) Lo Congrés tindrà lloc en los últims dies d'Abril, pera que'l congressista pugui assistir també a la festa dels Jocs Florals y la Festa de la Música Catalana.

3) Lo títol de congressista costarà 5 pessetas, essent nomenats, ademés, congressistas honoraris aque's que paguin una quota superior a 50 pessetas.

4) Lo títol de congressista donarà dret a assistir a tots los actes que's celebren per iniciativa del Congrés. Las companyías del Nort de M. Z. A. y Central d'Aragó, han ofert també una rebaixa considerable pera'l congressista.

5) Als congressistas estrangers se'ls obsequiarà ab una visita a Poblet y a Ripoll, y, si es possible també, ab una excursió a Mallorca. Entre aquells que han promès concorrer y han senyalat ja importants temes

para sostenir en lo Congrés, figuran los professors Schädel, de Halle; Cousson, de Bèlgica; Sarohayndi, Cuervo y Foulché-Delbosc, de París; Beer, de Viena; Farinelli, d'Innsbruck, y Parodi, de Florencia.

6) Ab motiu del Congrés se procurarà fer a Barcelona una Exposició d'impresos rars i obres manuscrites en llengua catalana.

7) Las comunicacions presentades al Congrés se publicaran en un volum que's repartirà entre els congressistas. La Comissió tècnica's reserva'l dret de no publicar *in extenso* si no aquelles comunicacions que judegui necessaries. De totes elles, per això, se donarà compte y extracte en lo volum del Congrés.

8) Las comunicacions han de dirigirse a l'iniciador del Congrés, mosén Antoni M. Alcover, vicari general del bisbat de Mallorca. Las adhesions pera rebre'l titol de congressista han d'enviarse, abans del primer d'abril, al secretari de la Comissió organitzadora, D. Jaume Algarra y Postius, carrer de Junqueras, 16, segon, Barcelona.

Los lleïsadors moderns

Tot home de sà judici y major d'edat, devant del tribunal de l'opinió pública y de la societat és responsable de tots los seus actes.

Aquest concepte que té relació exclusiva ab l'individualitat de tot ciutadà, fà que dintre'l seu fur intern lo fassi inviolable.

A l'exhibirse tota personalitat, y posarse al servei de la cosa pública, y personalizar un credo, o sistema polític, deixa d'ésser indiscutible.

Estèm en temps d'evolució y tota evolució és susceptible de renovació. Avuy tot se discuteix y de la controversia'n brolla la lluminosa perfecció que dona tò, armonia y profunda ensenyansa.

Per aixòls elegits pel destí pera que dirigeixin las colectivitats y ser àrbitres, allavors de sagellar las seves idees, las seves resolucions, deuen inspirar-se en la virtut y honradeza, amollant tots los seus actes a un model acabat de perfeció, y si possible fós, deurián aproximarse a l'infallibilitat.

Així doncnhs deuria d'estar constituit l'home lleïsador.

Com dèu ésser auxiliada y completada l'entitat lleïsativa?

Los intelectuals, los homes que conreuan ab profit tots los diferents rams de totes las ciencias y lletres, aquests deuen ésser los que assessorin, guihin als depositaris del poder. Deuen d'ésser los quins fassin aquella gran balanca que tot ho remou y tot ho aixeca, anomenada opinió pública.

Una nació, pera que siga regida per perfeccionadas y ben meditadas lleys, ha de fer entrar en la confeció d'aquestas tots los estaments, baixats los uns, en la gran forsa del seu treball productiu, yls altres ab lo privilegiat fruit del seu observador talent. Las lleys que's promulguin han d'ésser producetes de pensadors serens, desitjosos tots d'atendre y satisfet totes las necessitats públicas; aquesta és la tasca que li pertany a l'obligat deber dels bons ciutadans.

Exposada en termes breus las nocions dels respectius débets dels homes de govern y la gran misió dels seus auxiliars, deixarémos bosquejadas las dos entitats, constituint lo gran element de governats y governants.

Com aquestas dos grans colectivitats constitueixen vida y nervi de la nació, son per nosaltres calificats de gran exercit de la Pau.

L'exèrcit de terra en totes las seves variants yl de mar son los depositaris de l'honor d'una rassa y guardadors de tots los tresors de la nació.

L'honrosa carrera de las armas dèu ésser y deu circumscriure a ésser lo bloch neutre ahont s'estrellin totes las tormentas dels homes civils.

Jamay dèu desvirtuarse la seva enllairada misió.

Com que ells no confeccionan las lleys, ni hi prenen part, per consegüent gens de responsabilitat los hi correspon si son imperfectas y deficientes.

La misió humanitaria de l'exèrcit, és vetllar pel repòs moral de l'interior del seu país, sense deixar-se contagiar ni en prò ni en contra.

Desgraciat l'Estat en que no's tenen presents aquests principis y en que per oblit del deber que cada estament dèu cumplir, no's manté cada un d'ells en llur respectiva esfera d'acció. Y més desgraciat encara si's encarregats de dirigirlo, no tenen prou seny pera ferse obeir assenyalant a tots los elements de govern lo lloc que's hi pertoca.

Allavor pot ben dirse que està en

plena decadencia y que no té veritables lleïdors, perquè las lleys més que en los còdichs deuen estar en la conciencia de cada hú.

DONTINGUI.

De Re agrícola

Y que'n feya de temps que no havia tingut ocasió de xarrotejar una miqueta ab vosaltres, estimadíssims lleïdors. No era pas per falta de assumptos a tractar; n'hi han tants, que un, gairebé, no sab qui escullir, y si aquest vostre humildíssim servidor no havia donat, en molts mesos, senyals de vida, no per això en las columnas d'aquest setmanari havían deixat d'apareixer articles y més articles relacionats ab l'agricultura.

Fèm memoria y anirèm veient que LO CAMP DE TARRAGONA ha anat sempre preocupantse d'aquesta part importantíssima de la cosa pública. Lo veterà escriptor de Vilanova, l'entusiasta y may prou alabat Theodor Creus y Corominas, ha publicat un bon nombre d'articles ben rublets de la bona doctrina, y altres benemèrits col·laboradors, entre ells lo práctic y pensador mestre de Constantí, Joaquim Panadès, han donat a conèixer l'instauració en l'esmentada vila d'un sindicat agrícola que està portat a donar resultats ben positius y a servir d'espill ahont vagin a mirar-se bon estol de pagesies, desitjosas d'establir en llurs respectivas localitats associacions similars. L'empenta ja està donada y afortunadament un home, un decidit y convenst varó que's troba, per sòrt, al devant de l'establiment cridat, per son poder, a donar la mà a l'agricultor desvalgut y sense protecció, ha prestat lo seu prestigiós apoyo. Y'l miracol s'ha fet.

La creació de sindicats agrícols en aquesta província marca una fita. Ha terminat l'inècua explotació de la pobre pagesia y ha comensat, com a conseqüència, una era de benauransa que anirà portant poquet a poquet, sense sacudiments, que es com se fan les coses de profit, la pau y la tranquilitat per tots los indrets de la nostra amada terra catalana. Honor, donchs, als iniciadors d'aquesta obra; honor als qui l'han acceptada y han tractat de ferla práctica y positiva.

Lo modest col·laborador que escriu baix lo pseudònim que firma aquests articles, se complau en portar la seva més alta y sentida expressió de joya y agrairem envers lo senyor Director d'aquesta Sucursal del Banc de Espanya D. Francisco García del Cid y al laboriós mestre D. Joaquim Panadès y ho fa ab tanta alegria y satisfacció, quan són tan pocas las vegades que en la nostra pobra Espanya's presentan ocasions pera poguer entonar un cantic d'alabansas y complimentis, franca y lleal expressió que pot sortir sense ambages ni hipòcritas o interessats aplaudiments.

Que'm perdonin, los demano devotament, si es que's senten molestats en llur modestia. Que consti que no ho havèm fet tan sols per ells, car sabém, de sobras, que no'n volen d'alabansas ni tampoc ne necessitan y que ho fèm per altres, per los qui, estant en disposició de fer quelcom, no portan a cap res útil ni profitós y permaneixen indiferents y retrets, esperant que se'n cuidi l'individu anònim, en que's confia sempre en aquest desditxat país.

Ja s'haurán enterat los nostres lleïdors que a Madrid han nomenat una junta que's té d'ocupar de la supressió de consums. Es inútil dir que la noticia ha complacut a tothom y que l'esmentada supressió seria una manera absolutament segura de portar un remey eficàs a l'agricultura que es la principal perjudicada, però es tan hermosa, tan encisadora l'idea que no podem admètrela com factible y suposèm que això no es més que un somni. Aquesta comissió se reunirà o farà veure que's congrega y *pax vobis*.

No creyèm que per suprimir consums se necessiti fer tantas historias y que la manera més senzilla de suprimir los consums fóra senzillament... suprimirlos. Al cap-de-vall no seria més que reproduir l'eterna historia del nus gordià quel macedoni va desfer d'un cop de sabre, després d'haverlo probat inútilment munió de sabis y potentats. Si n'hi hagués ganas, ben prompte s'acabarà. La supressió gradual no es més que un sistema ridicol; són excusas de mal pagador y quan una cosa es dolenta, es ben tono trencar-s'el cap cercantne una altra per posarla en lo seu lloc; lo mellor es ferla desapareixer com més aviat mello.

Naturalment, que de cop y volta,

alguna perturbació resultaria de la supresió dels ditsos consums, però, per gran que aquesta resultés, inmen-síssimamente major fóral guany que's produuria; munió d'articles de primera necessitat baixarien los seus preus yls que no tinguessin apparentement disminució, també'n surtien beneficiats; quan menys la classe mello-rrà y l'alimentació seria una veritat. Cap a obtindrer aital resultat se té d'an y això ho tenen totas las associacions agrícoles quin programa y principal objectiu es que vagin a las Corts lo major nombre possible de diputats agricultors que, com un sol home, anirian dret al bulto.

Ab aquestas dues disposicions, la supresió de consums y la creació de sindicats agrícols ab los seus indispensables aditaments dels que fin-drem ocasió de parlar en altres articles, tindriàm remeyada en gran part la nostra terra. De la primera ja se'n parla y alguna cosa es que algú se'n ocipi; la segona ja camina y als seus iniciadors y seguidors toca fer que no's torsi de la ruta recta y desembassada que expertas mans li han trassat.

LADIFER.

UNA PROMETENSA

XIX Y DARRER

Corrià'l tren de cremallera muntanya avall y ab ell tornavan los nostres viatgers, callats la major part. Reflexionavan y poch cas ne feyan de l'hermos y variat paisatge que anava presentantse a llur-vista mitj entelada encara pels vapors del xampany y l'aroma dels *habanos*.

Lo túnel, lo gós de la casilla, aquell que posseïa las enaguas de la senyora Pepita, l'estació de Monistrol, la fonda, fins la Coronela hi era esperant las curriacades del tartaner; tot passava sense que ningú s'hi fixés. Una sombra yaga, una mena de nebulosa, anava encegant las ninas; una fonda melangia s'havia apoderat de tots los cors y no'n deixava sentir; era l'idea del retorn. lo pensar d'una cosa passada; la tristor de quelcom ja finalisantse pesava com llosa de plom y aclaparava.

Anèm a Montserrat—deyan ahir, més contents que unes Pasquas.

Tornèm de Montserrat!—deyan avuy ab lo cap cotxo, y un malestar indefinible regnava arreu.

Miri'l Pascurris, senyor Facundo!—crida'l senyor Rubí senyalant la porta de la casilla.

Ara passèm lo túnel, Francisqueta; se'n recorda?—diu a veu baixa la llevadora.

Prou que me'n recordo!—contesta la padrineta.—Lo meu ull casi partit yl meu cor partit del tot—afegeix *sotto voce* mirant al Pauet y al Pepit que també están silenciosos, participant del general desvahiment.

Viladecavalls, un minuto!

Senyora Madrona, que vol baixar?—pregunta ironich lo senyor Montornés.

Ni que'm fregissin, baixaría—contesta la llevadora.—A més que fent bon temps, array; mentres no troni, no hi ha por.

Lo tren torna a volar; fa com la Coronela, ensuma, ell també, la quadra, acostantse a Barcelona.

Eufrais! No'deixis la toya, sents?—diu la senyora Tuyetas.

No'n faltarà d'altra—contesta aquest.—Quan se mustigui, la faré embalsamar, per recort d'aquest viatge.

Las toyas, s'embalsaman?—pregunta la llevadora;—de quan ensa?

Avuy se fa tot, dôna—declara'l senyor Rubí;—ja sab lo que diu aquell apotecari de *La Verbena*.

Veliaquí una cosa nova; jo també faré embalsamar la meva. Ahont ho fan?

Es cart, senyora Madrona; se tenen d'enviar a França.

Sabadell...

A reveure, Tuyetas. Adéu Facundo. Estiguèu bons...

Estiga bona, Francisqueta; pensarà en mi?—pregunta ben baixet lo Pepit.

Cóm no pensarhi!—contesta aquesta girantse tota avergonyida y tornantse a girar, per fugir de la mirada del Pauet que l'assassina.

Bon viatge.

Lo tren torna a empender la carretera cap a casa, fent aixampiar lo cor d'en Pauet; aquest se troba únic posseidor de la graciosa Francisqueta que de la finestreta estant encara's mira l'estació de Sabadell ahont es lo Pepit, fent voltejar lo mocador.

Ay! — exclama aquesta, — una brossa m'ha anat a l'ull.

Es clar, dôna; no s'hi pot estar a la finestreta, quan fa aire.

La senyora Tuyetas, ajudada per l'obsequiós senyor Surell, passa una estona bufant l'ull de la padrineta, que ha sigut durant tot lo viatge la qui ha pagat més lo *pato*. Després de molts treballs surt la brossa gracies a una bufada fenomenal del senyor Josepet, que es objecte de grans felicitacions per la seva trassa.

D'això s'estranyan?—diu la senyora Pepita.—Tres anys enera, encara tenia més bufera. Del balcons de la nostra galeria feia volar los papers de l'escriptor del senyor Facundo; reyam molt ab aquest enteniment, y'l dependent, aquell senyor calvo que's va morir, s'enravial!

Una rialla picarona a la que feia duó tot seguit lo senyor Josepet, acabava'l parlament de la nostra Pepita. Al veurer riurer, tots los viatgers llençaven un sopir de satisfacció. Se cambiava l'aspecte mèstich y silencios de la tornada; era l'alegria que feia de nou la seva aparició.

Eran aprop de Barcelona; las cases y casetas, las torras y las fàbricas, obligavan a fugir pins y alsines, y la boira, propia de las grans ciutats, enfosquia'l cel clar y purissim que havian gaudit anant a Montserrat.

La locomotora, esbustegant, se para y l'espatech de portas, lo moviment axordador que, sempre, presideix la arribada d'un convoy ferroviari, fa decidir als nostres batejaires a baixar del seu compartiment.

Ja hi som!—diu lo senyor Facundo;—no's deixin res; sobre tot las toyas.

Era de veurer còm sortien de l'estació; las obras monumentals del jardiner montserratí feyan obrir pás mellor, molt mellor que no ho haurien pogut fer tres parellas de municipals; la multitut embadalida's vèya passar ab un pam de boca oberta y ni la més petita empenta varen tenir que soportar: allà ahont tantas se'n reben y se'n reparteixen.

Pujant a la Central la senyora Tuyetas preocupa ab la niniera y vigilant massa la criatura, havia perdut ja la memòria del cop de cap rebut lo dia anterior y'l sombrero torna a emportar-s'en una segona xafada més forta que l'anterior.

Veus? Ja t'ho deya jo.

Qu'em deya?— pregunta la Tuyetas posantse la mala al front; tot dolorit;—si no havíais obert boca.

Te deya que tinguessin compte ab la toya. Y què mellor toya que'l teu front, Tuyetas?

Ay! Facundo; aquestas paraules més que maduren mucho que s'originales, y así no leereu suellos parecidos al suelto del rulé.

Por lo que disas de los mata-sanos y de la justicia, que no hay entendido mucho, ta diré que si es que quieras materlos en un manacomió son muy muchos. En cambio, para los de ti, aunque estén muy buenos y muy sanos, cuan un recambrón hay bastante, y son tan pocos que ya hay días que no pueden hacer una manilla de vicario.

Ja ho han vist. Tenim un altre homenatge; lo fabricant d'aquest gènero modernista, un senyor Cavia n'ha imaginat una altra.

Y aquí tenen al senyor Benavente, homenatjat, si es que'm permeten fer us d'aquest verb de nova creació.

Espanya es un país delicios; may nos poden faltar sabis; basata que's determini ferne algun y ja hi es.

S'apropan las eleccions de senadors. Fins avuy, sembla que tenian de fer senador al ministre de Marina, però, a darrera hora, se diu que no perquè ha naufragat en plè congrés a conseqüència d'haver tocàt uns baixos només que s'apropian les eleccions de senadors. Fins avuy, sembla que tenian de fer senador al ministre de Marina, però, a darrera hora, se diu que no perquè ha naufragat en plè congrés a conseqüència d'haver tocàt uns baixos només que s'apropian les eleccions de senadors. Fins avuy, sembla que tenian de fer senador al ministre de Marina, però, a d

«ILUSTRACIÓ CATALANA»

GRANS REGALOS per valor de 30 ptas. ~ La suscripció del 1906 surt de franch ~

SORTIRÀ PER ANY NOU

“PILAR PRIM”

NOVELA DE NARCÍS OLLER

5 pessetas primer regalo als suscriptors de la “ILUSTRACIÓ CATALANA”

calde de sanch vermella. Blava, blava, la volèm.

Y doncas? Com estèm de daus? Y doncas? Com estèm de clots? Y doncas? Com estèm d'aigua? Y doncas? L'aigua del port? Y l'Ajuntament? Que es mui? Y l'alcalde? Que ha callat? Y la comissió? A Madrid? Bon nap n'havèm arrencat!

Sembla que enguany los gallardins estan lliures de pigota. Gràcies a Déu sian dadas!

Al menys, podèm donar, de tant en tant, alguna notícia agrado-sa; estèm tan acostumats a no poguer citar fets alegroys que quan se presenta una ocasió com aquesta, esperimentem una joya tan extraordinaria que, fins la baba'n cau dels llavis.

Si, senyor, aquests apreciats animalons passejan la seva important personalitat per los ca-rers de l'heròica ciutat ab una satisfacció colossal y fent lo vano. lo vano tan bé y tan elegantment com qualsevol aspirant a l'Alcaldia. Perquè també n'hi han de remats d'aspirants a la vara, sense figurarse, los pobres, que gairebé tots hi farán cap dins de la graixonera com qualsevol trist y desvolgut mortal.

A l'Arqueològica

La festa celebrada'l passat dimarts al saló de sessions de la Diputació provincial per la Societat Arqueològica d'aquesta ciutat, revestí la solemnitat de tots los anys. Públic escullit, si no numerós, lectures agrables, datus y recorts que interessan a tot bon tarragoní, y per sobre de tot un ambient de cultura y distinció que no estèm per dissot gaire acostumats a fruitir.

Dos eran los treballs que havían de llegir-se ademés de la Memoria anyal: lo del Dr. Gumà y'l del senyor Ruiz y Porta.

Versava'l primer sobre's fonaments històrichs del culte de Sant Pau y Santa Tecla a Tarragona, y resultà una agradosa y molt erudita dissertació en la que'l seu autor s'ocupa, com a punts principals, de constatar la vinguenda de Sant Pau a Espanya, y per tant, a Tarragona, de si'l culte tributat a Santa Tecla es tan antich com lo de l'esmentat apòstol, y de quina es l'època probable en què comensà a venerar aquí la nostra Patrona.

No intentem resumí'l treball del Dr. Gumà: anunciatos sos punts cabdals, deixém als tarragonins que esperin la publicació de tan hermosa obra pera que's sadollin ab sas bellezas y uneixin las seves alabansas als aplaudiments y felicitacions que'l Consistori i Rector de nostra Universitat Pontificia sentí la tarde del dimarts.

La dissertació del Sr. Ruiz y Porta «Los canonges Foguet y González Posada, arqueòlegs de Tarragona», està escrita en català y constitueix una acabada biografia dels esmentats personatges que tant se distingiren per son amor per las cosas de Tarragona. Valgué a son autor merecussim elogis y sinceras enhorabonas per part de la distingida concurredia.

La festa acabà ab un brillant parlament de gracies del nostre distingit amich lo President de l'Arqueològica Sr. Querol, qui al terminar la lectura, fou premiat ab un carinyós homenatge de simpatia.

Consistori dels Jochs Florals de BARCELONA

Convocatoria pera'l de l'any 1906

Als poetas y prosadors de Catalunya y de tots los territoris ahont la nostra llengua es parlada o cone-

guda, los VII Mantenedors del Consistori dels Jochs Florals de Barcelona, en l'any XLVIII de llur restauració, salut.

Pera cumplir l'honrosa comanda que l'honorble Cos d'Adjunts nos feu lo dia primer de novembre d'aquest any, vos convidèm a pendre part en los Jochs Florals de 1906, que, segons los Estatuts y bonas costums establecidas, se regiran pel següent.

CARTELL

Lo primer diumenge de maig, que s'escau lo dia 6, se celebrarà la poètica festa, en la qual serán adjudicats als autors de las mellors poesías que hi obtan, los Premis ordinaris (que ofereix cada any l'Excelentíssim Ajuntament de Barcelona, protector y ja de temps admirador de la Gaya Ciència), o són: l'Englantina, la Viola y la Flor Natural, que corresponen als mots que forman lo lema de l'Institució.

L'Englantina d'or se donarà a l'autor de la mellor poesía de caràcter patriòtic o sobre fets històrichs, usatges y costums de Catalunya, essent preferida en igualtat de mèrit l'escripta en forma de romans.

De la Violeta d'or y argent se'n farà entrega a l'autor de la mellor poesía religiosa o moral.

La Flor Natural, premi anomenat d'honor y cortesia, s'adjudicará a la mellor composició en vers sobre tema que's deixa al bon gust y franch arbitre de l'autor. Segons la bella costum d'antich establecida, lo que obtingui aquest premi deuria ferne present a la dama de sa elecció, la qual, proclamada Reina de la Festa, entregaràls premis als que guanyadors ne són.

PREMI DEL CONSISTORI

Una copa artística que ofereix lo Consistori a la mellor composició en prosa sobre tema y gènero literari que's deixa al bon gust de l'autor.

Ortigats los premis anteriors, lo Consistori disposa, pera adjudicarlos a las composicions que'n cregu me-reixedoras, dels següents

PREMIS EXTRAORDINARIS

Un objecte d'art, que ofereix l'Eminentíssim y Rvdm. Sr. Cardenal Ca-sa, bisbe de la Diòcesis.

Un relleu artístich, ofrena de l'Emm. y Rvdm. Sr. Cardenal Fra Joseph de Calasanx Vives.

Lo Sagell de l'Uniò Catalanista incrustat en or sobre planxa d'acer, ofrena de la Junta Permanent de l'Uniò Catalanista.

Un objecte d'art, ofert per la «Lliga Regionalista» de Sabadell.

Un objecte d'art y'l títol de soci de mèrit de l'Associació de Lectura Catalana.

Una moneda d'or, ofrena del «Centre Catalanista de Santiago de Cuba».

D'acord ab los Estatuts dels Jochs Florals, podrán concedir-se ademés los accésits y mencions honoríficas que'l Consistori judiqui ben merecutes.

Totas las composicions deuria ser èsser rigurosament inèdites y escritas en antich o modern català d'aquest Principat, de Mallorca, de Valencia, del Rosselló o de la Sardenya.

Tots los treballs, ab lletra clara y intel·ligible, se remetran al Consistori, carrer dels Templaris, número 3, abans del mitjdia del dia 15 de mars vinent, junt cada hú ab un plech clòs que contingui'l nom de l'autor y dugui damunt escrit lo títol y lema de la composició.

Los premis o accésits que no sian retirats abans de la renovació del Consistori s'entendrà que son renunciats per sos guanyadors.

Los plechs que continguin los noms dels autors no premiats se cremarán com de costum, acabada la repartició dels premis.

Lo Consistori's reserva per un any l'exclusiva propietat de las obras premiadas, entenentse que la publicació total o parcial d'alguna composició premiada, abans de la celebració de la festa, implica la renúncia al premi y als honors que del mateix s'esdevinguin.

Quel Senyor vos dongui inspiració pera cantar ab esperit verament català, la Pat i la Fe y l'Amor, y a ab motiu dels disturbis ocorreguts

nosaltrs discrecio en judicar y acert en premiar als més dignes.

Fou escrit lo present cartell en la ciutat de Barcelona als 15 días del mes de novembre de 1905, pels VII Mantenedors.—Miquel Costa y Llobera, president.—Ferrán Agulló.—Lluís B. Nadal.—Joaquim Miret y Sans.—Joseph Pou y Pagès.—Geroni Zanné.—Pompeu Creuhet, secretari.

NOVAS

L'Orfeó tarragoní quina direcció se confià al nostre amich y company Sr. Gols, ha entrat en una època de verdader desenrotillo, tant, que a no trigar gaire, estarà compost de las tres seccions, que es l'anhel de tots quants s'interessan pera'l creixement d'aquesta institució artística tarragonina.

Bona prova de lo que dièm ho es que fa uns días que en una reunió tinguda al local de l'Associació Catalanista per varis joves entusiastas de l'Orfeó, despresa de parlarse llargamente de l'assumpto de la reunió, tots ells s'hi inscrigueren com a orfeonistes, donant tal èxit aquesta decisió, que avuy compta ja l'Orfeó, a més de la massa xoral de noys y joves, ab un ingrés d'una trentena de homes que fan un conjunt de prop d'una sextantena de cantants.

Al fi y objecte de que l'Orfeó estiga governat y regit de conformitat ab tots los similars seus, s'anomená una comissió de cinc individus per procedir a la redacció d'uns Estatuts y Reglament pera'l bon règim interior del mateix.

Nos consta que són moltíssims los joves y homes que pensan ingressar a l'Orfeó desitjosos y segurs de prestar un bon servey a la causa educativa, artística y social que persegueix aquesta institució coral.

La secció de senyoretas no tardarà pas molt a constituirse, puig són variás las que han manifestat sa decisió d'ingresarhi.

Avant sempre y no parar fins a conseguir en un tot l'hermosa tasca empresa!

Del senyor D. Manel Garay, comissionat principal de la companyia de Segurs contra incendis «La Catalana» hem rebut dos bonichs calendaris, que agraïm de tot cor.

En los tals calendaris hi ha una alegoria simulant un incendi y que's bombers apagan, tirat a varias tintas en l'acreditat establecimiento d'en Miralles de Barcelona, que, com tot lo d'aquella casa resulta d'un conjunt ben visitós.

La composició y dibuix no pot estar més acabada.

A horas d'ara deuen ser molts los que confiant ab la grossa de Madrid, de bona gana acceptarien un petit reintegro o que's hi tornessin los quarts, al ménys.

No obstant, l'afan de ser rich es tan gran en los espanyols que no desmayan pas en somniar en la de l'any que ve.

*Y así se pasa la vida
y así se llega á la muerte,
tan callando.*

L'idea de colocar anuncis en la paret del passeig de Pi y Margall, que'l nostre periodich fou lo primer d'escampar, ha trobat per fi qui la porta a la pràctica, y ara més que may, vistos los resultats, es de tots celebrada.

Clar es que hi contribueix lo bon gust y agrado combinació dels anuncis que van colocantse y que acreditan a l'artista encarregat d'executarlos, nostre bon amich En Pau Cornadó, de qui tota la premsa ha fet aquests dies justos elogis.

Nos plau felicitar a l'empresari dels anuncis y als artistas que tan bella-ment executan aquesta obra.

Demà, diumenge, a las dèu del matí, tindrà lloc al local de la Federació Obrera, rambla de Sant Carles, n.º 11, una reunió pera tractar de la situació dels presos condemnats per a motiu dels disturbis ocorreguts

en aquesta ciutat quan la crema de casillas.

Están convocats a la dita reunio les entitats de Tarragona y la premsa. Celebrarèm que'n resulti quelcom de profitós en bsnesfici dels presos y de las respectivas famílies. Segons se'n ha manifestat, la capta, que temps enrera se feu, va donar poch resultat y no arribá pera poguer repartir la quantitat que's creu necessaria al sostinent de las famílies que han quedat momentàniament desamparadas.

Al mateix temps las sollicituds d'indult firmades per las societats tarragoninas no han obtingut l'èxit que s'esperava y es també per aquest motiu que's celebrarà la reunió.

Los succulents àpats de las festas de Nadal, que fins las famílies més modestas fan un extraòrdinari, han de portar aparellat una tassa de café *Tupinamba*, que's ven a la Pastisseria Barcelonesa, carrer de l'Uniò, n.º 19 y a domicili.—Vegis anuncio en aquesta mateixa plana.

Lo dimecres passat rebé cristiana sepultura lo cadare de D. Joseph Trinchant, coronel d'infanteria retirat. Era persona que s'havia fit simpàtic a tothom per son tracte amablessim y per sos coneixements poch comuns.

Rebi la seva desconsolada filla y'l doctor senyor Viejobueno, fill polítich del senyor Trinchant, per tan sensible pèrdua, nostre més sentit pèsam.

Descansei en pau!

TIPI DE FRANCESC SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Ibarra y C. de Sevilla

Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Gijón, Santander, Bilbao, Pasajes, San Sebastiá, Bayonne, Bordeaus, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sorrigut d'aquest port lo dia 28 de Desembre lo vapor **Cabo S. Sebastián**, son capitá D. Joan C. Zorroza, admeten cárrega y passatges pera'l citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 por 100, hipofosfatos, glicerina, La mejor.

Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos, convalecencias, embarazo, lactancia, tisus, escrofulas, linfatismo, rachitis, anemia, diabetes, gota, dolores, nervios. Análisis Dres. Bonet y Codina, aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos. **Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.

JARABE HIPOFOSFITOS NADAL con Neurostina, estimulante. **Hipoftosfitos de cal,** estricnina, hierro, manganeso, quinina, sosa, cuasina, tónico amargo y neurostina (fósforo orgánico). Anemia cerebral, enfermedades medulares; detiene caducidad orgánica. Cumple indicaciones **hipofosfitos.** Preparación esmerada, productos escogidos. **Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastrería, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments relligiosos dels **Fills de Miquel Gusi**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet.** Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionan tota mena de trajes y pessas pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

Joan J. Domènech Solé PROCURADOR

SUCCESSOR DE D. VICENS MATEU

Agent del Banc Hipotecari d'Espanya

RAMBLA DE CASTELAR, 26, 2.º

DR. SASTRE Y MARQUÉS HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastillas calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo millor dels tònics.

Sucré vermifruç del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.</p

PASTILLAS SERRA son las mellors pera curar la TOS

Y totes las enfermetats de l'aparell respiratori perque modifiquen las mucosas, facilitan l'expectoració y treuen en un dia l'opresió del pit y la fadiga. Poden pendres sens cap perill, puig no contenen opí ni morfina.

A DOS RALS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

Neurastenia

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curan radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRÀNES
EN TOTAS LAS FARMACIAS

TALLERS
d'Arts sumptuaries
DE
FÉLIX RIBAS
Carretera Castelló, TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.
Projectes y presupostos detallats de les obres que ho requereixin.

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigus de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota prova al devall d'un canaló.

Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebòns, que ni Rafael ni Murillo

26, COMTE DE RIUS, 26, TARRAGONA

LLEVAT DE CERESA

ESBERT

Es lo meller pera curar radicalment tota classe d'erupcions de la PELL, florèncos, supuracions, dermatossis, antrax, vespès, etz.

DE VENDA

en totes las bonas farmacias

Depòsit general: Farmacia ESBERT
Unió, 22

TARRAGONA



Lo Camp de Tarragona
SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos.
Administració: Rambla de St. Joan, 39.
Llibreria y Centre de suscripcions de D. Sadurní Ginesta.

Preus de suscripció
Tarragona, trimestre..... 1'50 pta.
Fora..... 1'50 »
Extranjer..... 2'0 »
Número d'avuy..... 1'15 »

De venda en lo local de l'«Associació Catalana», carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anunci a preus redunts

CENTRE DE SUSCRIPCIONS

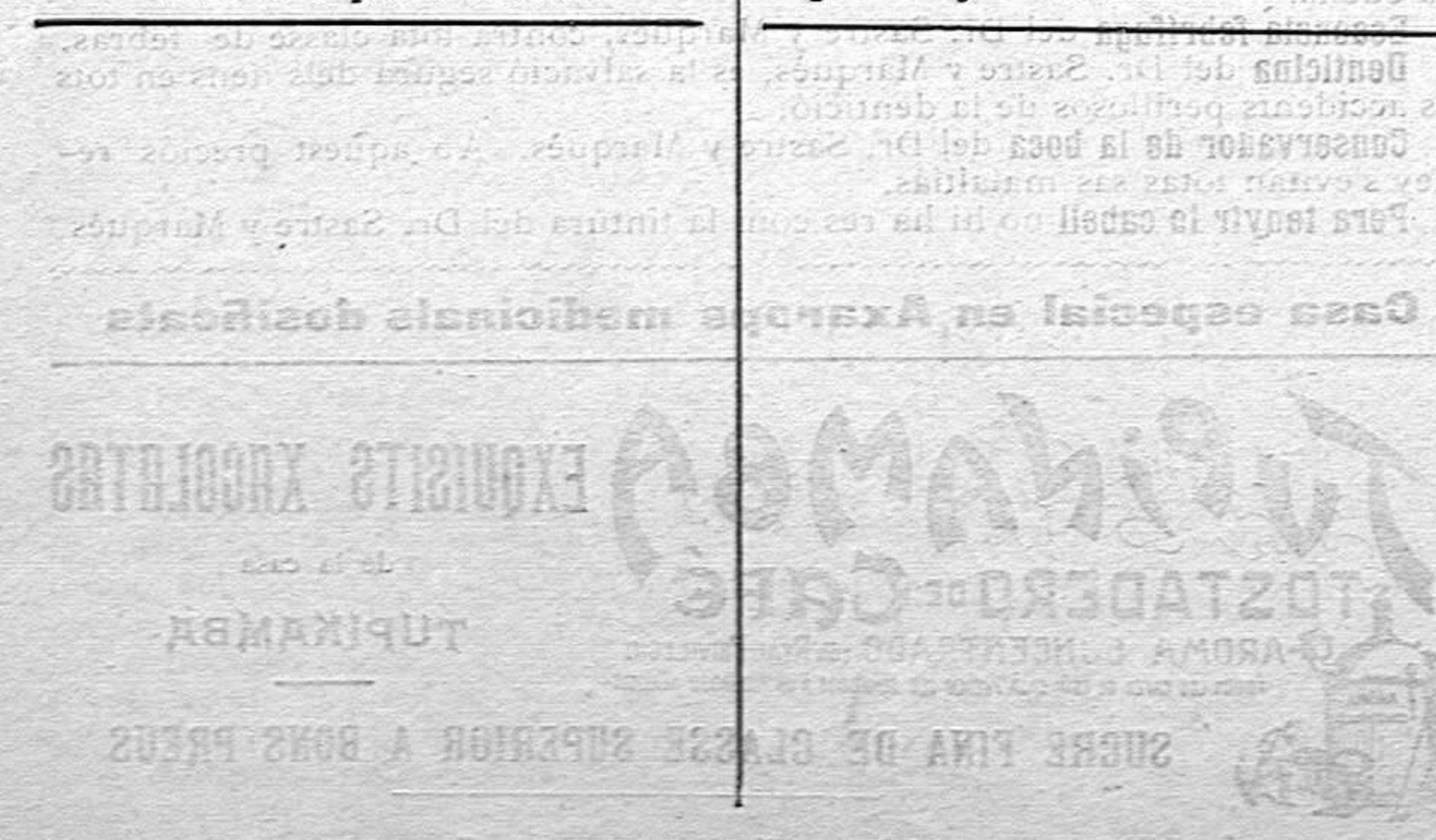
SADURNI GINESTA

RAMBLA DE SANT JOAN, 39, TARRAGONA

En aquest acreditat Centre que més anys compta d'existencia a Tarragona en aquest ram, s'admeten suscripcions a totes las obres de Literatura, Clé cia y Arts de les principals casas editorials d'Espanya, ja sia per quaderns setmanals o a plassos mensuals.

SE SUSCRIU TAMBÉ A LA

Biblioteca popular de L'Avenç y a la Ilustració Catalana y a tota classe de Ilustracions, Periódichs y Revistas francesas, inglesas y alemanas.

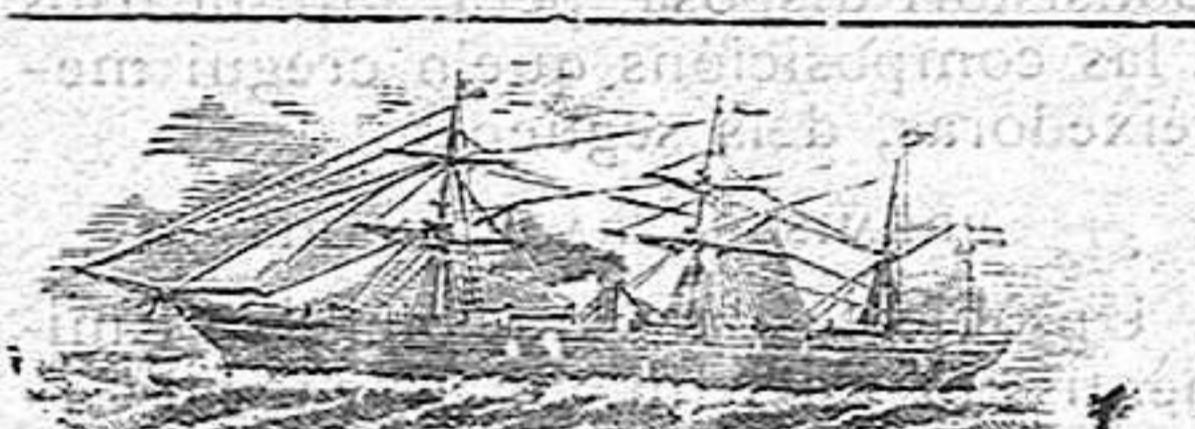


Aigua naf SERRA

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la fin tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una peseta.
A l'engros importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra-Riera.
A la menuda: Farmacia del Centre.-Tarragona.-Demanar AIGUA naf SERRA

EFECTITINA
GÍCOLA

Lo meller reconstituyent era combatre ab èxit totes las malalties nerviosas.
DE VENDIDA



SERVEYS

de la Companyia Trasatlàntica

Línia de Cuba y Tex... Lo dia 17 de Desembre sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña, lo vapor **Alfonso XIII**, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafríe y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Méxic... Lo dia 26 de Desembre sortirà de Barcelona'l 28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor **Montevideo**, directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distintos punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admets passatge per Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Línia de Venezuela-Colombia... Lo dia 11 de Desembre sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor **Antonio Lopez**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'hont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admets passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Pánamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera quals ports admets passatge y càrrega ab bitlets y coneixements directes. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. Sadmet passatge per Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracibá Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y para Trinitat ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas... Lo dia 9 d: Desembre sortirà de Barcelona, havent fet escalas intermitjents lo vapor **Alicante**, directament pera Genova, Port-Saïd, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de l'India, Iava, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires... Lo dia 3 de Janer sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor **P. de Satrustegui**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canàries... Lo dia 17 de cada mes sortirà de Barcelona'l 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde**, directament pera Tanger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Sta. Cruz de la Palma retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empender lo viatge de torn fent las escalas de Las Palmas, Cadiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Línia de Fernando Póo... Lo dia 25 de Janer sortirà de Barcelona'l 30 de Cádiz, lo vapor **San Francisco**, pera Fernando Póo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y autres ports de la costa Occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger... Sortidas de Cádiz: dilluns, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admets carrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt cómodo y trate esmerat, com ha acreditats en son dilatats serveys, rebaxas pera passatgers d'anova y nascada. També s'admet carrega y s'expènen passatges pera tots los ports del món servits per línies regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquen en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT... Rebaxa en los nòlits de determinats articles, ab arreglo a lo estableert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comers y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials... La secció que d'aquests serveys té estableert la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostraris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, que seran, com ensaig, desigant fer los Exportadors.

Pera mes informes dirigirse a son agent **D. EMILI BORRÀS**.